

Položaj na Balkanu.

ZAVEZNIKI SO POSLALI GRŠKEMU KRALJU NOTO, KI IMA ZNAČAJ IN SMISEL ULTIMATA. - ČE NE IZZENE POSLANIKOV, GA BODO STRMOGLAVILI. - ZAVEZNIKI SO IZKRCALI V KORINTU SVOJE ČETE. - SITUACIJA JE POSTALA ZELO RESNA. - AVSTRIJA IN ČRNAGORA.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Francija in Anglija sta poslali Grški noto, ki ima značaj in smisel ultimata. V noti zahtevata, da naj Grška izžene avstrijskega in nemškega poslanika. Če se to ne zgodi v osemindesetih urah, bodo zaveznički napravili potrebne korake.

Grškemu kralju preostajata zaenkrat dve poti: ali naj se ukloni zahtevi zaveznikov ali pa naj odstopi. Če se jim grški kralj ne bo hotel ukloniti, bodo zaveznički zasedli glavno mesto Grške, odstavili kralja, proklamirali republiko in izbrali za predsednika bivšega ministrskega predsednika Venizelosa. Venizelos je že od začetka vojne zaveznikom zelo naklonjen.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Zaveznički niso samo v Solunu izkrcali svojih čet, pač pa tudi v zalivu Phaleron in pri Korintu. Iz zadnjih brzojavk je razvidno, da so Korint že zavzeli.

Grška vlada bo najbrže spravila vse svoje najvažnejše listine v Lariso.

Amsterdam, Nizozemsko, 18. januarja. - "Koelnische Zeitung" je dobila iz Sofije poročilo, da bodo nastale v Atenah kmalo velike demonstracije. Ljudstvo je ježno na kralja, ker noče z barvo na dan. Sedaj ni še nikomur znano, če se zavzema za Avstrijo in Nemčijo ali pa za zavezničke. S kraljem Konstantinom simpatizirajo samo višji častniki, navadni vojaki in nižji častniki se pa obnašajo zelo sumljivo.

London, Anglija, 18. januarja. - Neka tukajšnja brzojavna agencija je dobila iz Amsterdama poročilo, da so Angleži in Francozi zasedli Korint, ki leži 58 milj. zapadno od Aten.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Atenski dopisnik "Frankfurter Zeitung" je sporočil danes:

Na Grškem je zavlada zelo resna situacija. Bivši ministrski predsednik Venizelos je že večkrat odločno nastopil proti kralju. Tega bi ne upal storiti, če bi ne imel na svoji strani francoske in angleške vlade.

Vsa grška pristanišča so zablokirana, vsled česar je nastala na Grškem velikanska draginja. Zaveznički poskušajo dobiti ljudstvo na svojo stran; če se jim to posreči, so vse dosegli.

London, Anglija, 18. januarja. - Zavezniško brodogradnja preiskuje grško otočje ter hoče na vsak način razkriti skrivališče avstrijskih in nemških podmorskih čolnov.

Turki so prepeljali z Galipolisa v Xanthi 400 topov. V Ghevgeli je baje koncentriranih 120.000 avstrijskih in nemških vojakov.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Neki tukajšnji časopis je dobil danes poročilo, da so se francoske in angleške čete, ki so bile izkrcane v zalivu Phaleron, vrnile zopet na transportne ladje.

London, Anglija, 18. januarja. - Dopisnik "Evening Standarda" poroča iz Aten, da se je pojavilo nad mestom Petrič šestindvajset francoskih letalcev, ki so metali bombe na bolgarske taborišče. Veliko bolgarskih vojakov je bilo mrtvih oziroma ranjenih. Povzročena škoda je precejšnja.

Dopisnik pristavlja, da se nahaja bolgarska armada v zelo slabih razmerah, ker so ceste tako zasnežene, da ni po njih mogoče skoraj ničesar transportirati.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Neki v Atenah izhajajoči časopis je sporočil, da so francoski vojaki v Solunu vdrl v neko cerkev in pokradli vse dragocenosti.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Vrhovno poveljstvo avstrijske armade je izdalo sledeče poročilo:

Včeraj so se začela pogajanja med avstrijsko in črnogorsko armado. Avstrijske čete, ki so dosedaj operirale v Novem Pazaru, so bile včeraj odpoklicane.

Upati je, da se bodo pogajanja srečno iztekla.

Bojni plen.
Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Avstrijske čete, ki so dospole v Cetinje, so našle mesto v primeroma dobrem stanju. Civilno prebivalstvo je bilo v celoti v roko. Sprejelo jih je prijazno in jih je postreglo z vsem, kar je bilo na razpolago.

Avstrijske so zaplenile veliko množico pušk, streljanih pušk, topov in municije. Kraljeva palača je popolnoma nepoškodovana. Videlo se je, da jo je kralj v veliki naglici zapustil. Postelja v spalnici se ni bila postelja, v njegovi delavni sobi je bilo na mizi vse polno važnih dokumentov.

Pogoji.
Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Glede kapitulacijskih pogojev so bile danes izdane sledeče podrobnosti.

18. januarja sta prišla k avstrijskim predstojnikom dva črnogorska ministra ter neki major črnogorske artilerije; rekli so, da se žele pogajati z Avstrijo. Avstrijska vojska oblasti jim je odgovorila, da se pogajanja lahko takoj začne kakorhitro odloži črnogorsko orožje. Ministra sta ostala v Cetinju.

Ko so črnogorski vojaki odločili orožje, so jih Avstrijski spravili v koncentracijsko taborišče. Zaenkrat imajo kontrolno nad državo avstrijski in grški vojaki, ki imajo nalogo fasetrebiti vse roparske bande, ki so pobegnile v gore.

Kralj Nikita.
London, Anglija, 18. januarja. - Neka tukajšnja brzojavna agencija je dobila iz Cetinja poročilo, da je izdal črnogorski kralj Nikita na prebivalstvo proklamacije, v kateri mu namerava, da črnogorski armadi ne preostane drugega kakor udati se.

Vzhodna fronta.

Avstriji zatrjujejo, da so Ruse v Besarabiji popolnoma premagali. Petrograjsko poročilo.

Petrograd, Rusija, 18. januarja. - Veliki ruski generalni štab poroča: - Na zapadni ruski fronti je položaj neizpremenjen.

Petrograd, Rusija, 18. januarja. - V Dvinsk so se vrnile vse mestne oblasti, ki so bile pred par meseci pobegnile, ko so se začeli Nemci bližati mestu. Sedaj ne preti Dvinsk nobena nevarnost.

Kijev, Rusija, 18. januarja. - Begunci, ki so dospeli sem, so izpovedali, da bodo Nemci najbrže zapustili trdnjavo Lutsk v Voliniji. Zadnje dni je dospelo v Kijev z jugozapadne fronte 4000 jetnikov.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Na Dunaju je bilo izdano danes sledeče poročilo:

Avstriji so premagali Ruse na 130 kilometrov dolgi fronti in jih pogladi v beg. V bojih se je posebno odlikovala naša infanterija. Bitka se je začela 24. decembra in je trajala do 15. januarja.

Rusi so izgubili na mrtvih, ranjenih in ujetih kakih 70.000 mož.

Železniška nesreča - 25 vagonov razbitih.

Little Falls, N. Y., 18. januarja. - Danes popoldne se je pripetila na nekem mostu New York Central železnice, 25 milj od tukaj ena najhujših železniških nesreč, kar se jih je zgodilo v zadnjih letih v tukajšnji bližini.

Nek tovarni vlak se je pretrgal na dvoje, skočil s tira ter se zaletel v nek drugi tovarni vlak, ki je stal na sosednjem tiru.

Bela zastava je bila najprej razvita pri Grabovu. Tam je tudi izročil kralj Nikita avstrijskemu poveljniku svojo sabljo.

Generala Visovik in Valutovac sta pobegnila k Srbom in Albaniji.

Nemški državni zbor.
Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Predsednik Johannes Kaempf je prekinil danes v državnem zboru debato in naznanil, da je Črnagora kapitulirala. Med poslanci je nastalo silno navdušenje.

Peter in Nikita.
Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Berlinsko časopisje se bavi na dolgo in široko s kapitulacijo črnogorske armade.

Kralj Nikita, - pravi neki časopis - je povsem drugačen, kakor je srbski kralj Peter. Peter sedi lepo v Rimu in pričakuje poročila o zmazanih bitkah, kralj Nikita je pa se pravdašno izprevedel, da mali narod ne smejo ničesar pričakovati od zaveznikov. Kralj Nikita je dobro vedel, kako nesmiselno bi bilo žrtvovati svojo armado, vse prebivalstvo in celo deželo.

Mnenje nemških časopisov.
Berlin, Nemčija, 18. januarja. - "Berliner Tageblatt" piše:

Tega zadnjega uspeha nikakor ne smemo precejevati. Črnagora je bila v političnem oziru naš najslabši in najmanjši sovražnik, vsled česar ne smemo misliti, da smo z zavzetjem Črnogore premagali že vse zavezničke. Toda ta kapitulacija bo imela zelo važne posledice. Narodni bodi izprevedeli, da je kralj Nikita rajše izročil svoj narod sovražniku, kakor da bi ostal nadalje prijatelj Francozov in Angležev, ki so ga na tako nesramen način izdali.

"Tageszeitung" piše:
Kralj Nikita je izkušen vojak in zelo spreten politik. Ta kapitulacija bo imela zelo veliki vpliv na vse ostale balkanske narode.

"Boersen Zeitung" piše:
Sveta dolžnost Italije je bila prikočiti Črnogori na pomoč. Zavezništvo bi bilo k temu z lahkoto pristilliti, samo če bi hoteli.

Vse časopise hvali hrabrost črnogorske armade.

Zadnja prošnja.
Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Ko je kralj Nikita izprevedel, da preti črnogorski armadi velika nevarnost, je se enkrat naprosil Francoze, Angleže in Italijane za takojšnjo pomoč.

Kolikoli se je dozdal dogovor, ni niti odgovora dobil na svojo prošnjo.

To je se premalo.
London, Anglija, 18. januarja. - Iz Amsterdama poročajo, da je pisala "Koelnische Zeitung" v nekem članku sledeče:

S tem, da smo premagali Črnogoro, se je smemo misliti, da je vojna končana. Naši uspehi so bili doseženi precejšnji, zadovoljiti nas pa nikoli ne bomo smeli mirovati, dokler ne bodo vse sovražniške države tako ali drugače od nas bodo prošle za mir.

Paprove spletke.

Pl. Hoegen, advokat v New Haven, je prisnil, da mu je plačal Papen. Nemci taje Papnovo krivdo.

New Haven, Conn., 18. jan. - Dasi je priznal advokat Maximilian Pl. Hoegen, da je dobival plačila od bivšega nemškega atašea Papna, vendar zatrjuje, da je bil ta denar za preiskavanje. Kake krogle delajo tukajšnje tovarne za zavezničke. Neka opazka v Papnovih listinah se je glasila, da je plačal neko svoto pl. Hoegnu za "dum-dum-pomoč".

Hoegen je rekel, da je našel krogle za zavezničke, ki so prepovedane v sedanji vojni in te dokazuje da je izročil Papnu. Hoegna so večkrat videli v bližini tovarn za orožje tukaj in v Bridgeportu in so zato ostro pazili nanj.

Ko so ga vprašali za pojasnilo, je rekel Hoegen, da je bil on le zaposlen od nemške vlade v pravnih zadevah in da ji je služil tako dobro, kakor bi služil vsakemu drugemu, ki bi hotel njegove službe.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Danes se je zvedelo iz poluradnih virov, da nemški atašee Franc pl. Papen ni nikdar plačeval nikakih svot posameznim ljudem s tem namenom, da bi uničili ali razrušili tovarne in mostove in druge na prave v Združenih državah. Vso krivdo zanašajo na Angleže, češ, da ti govore več, kakor je res in da bi radi zapletli Združene države v kake zanjke.

Zaplemba kavečka.

London, Anglija, 18. januarja. - Angleške oblasti so zaplenile v Kirkwallu na danskem parniku "Frederick VIII." 125 poštnih zavikov kavečka, ki je tehtal kakih 1375 funtov ter je bil namenjen v Gothenburg na Švedskem.

Dva Zeppelina uničena.
Amsterdam, Nizozemska, 19. januarja. - Nek časopis v Maastricht poroča, da so strelili Francozi iz zraka dva nemška zrakoplova in sicer severno od Rheimsa. - Oba zrakoplova sta padla na zemljo baje od Nemcev zasedeno ozemlje.

Dr. Liebknecht.
Amsterdam, Nizozemska, 18. januarja. - Dr. Karl Liebknecht, ki so ga pred kratkim izgnali nemški socialisti iz svoje stranke, je naprosil uradnike v Reichstagu, naj ertajo njegovo ime iz seznama socialistov ter ga upišejo v seznam poslancev brez stranke.

Dresura.

Ismed vseh živali je pes najlažje dresirati. - Dresirane pse se uporabljajo v rasne namene.

Pes in konj sta najbolj zvesta človeku. Kdo se ni bral o slavni bernardinskih psih, ki pozimi rešujejo ponesrečene potnike, jih spravijo k gostoljubnim menihom ter jim s tem rešijo življenje? - Pes in človek sta neločljiva prijatelja. Psa se da lahko dresirati in se ga lahko uporabi za razne namene. Posebno v sedanji vojni igrajo psi zelo važno vlogo. - V francoski armadi imajo pse, ki prenašajo važna poročila, ki iščejo po bitki ranjence in ki avizirajo prihod sovražnika. Psa je posebno prvim četam v zelo veliko pomoč.

Večkrat se je že zgodilo, da je našel pes ranjenca dyo ali tri milje stran od bojne črte, kakor je prikletel k četi in začel toliko časa cviliti, da se je odpravila z njim vojaška patrulja in našla ranjenega vojaka.

V letošnjem Koledarju dobite zelo zanimiv članek "Pes v vojni". V njem je natančno popisano, kako so se posluževali psov že stari Rimljani in Grki, ter je povedano kakšno vlogo igra pes v sedanji vojni. - V Slovensko-Ameriškem Koledarju najdete še veliko lepih povesti, raznih drugih člankov in veliko slik. Koledar krasi nad trideset slik. Naročajte ga pri:

SLOVENSKO PUBLIKACIJSKO DRUŠTVO
48 Cortlandt St., New York, N. Y.

TVEČKA FRANK SARRIN
48 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kar se čune sedaj pogosto sramujajo, naj rojaki vedno gledajo na naš oglas.

POZOR, ROJAKI!
Kajkome naznanjamo, da imamo v zalogi še kakih 1500 stenskih Koledarjev. Kdor ga je ni dobil, odzema, hčer boje imeti še enega, naj nam to ne dopušči sporeti. Deset dni smo razpisali še štirinajstletnih stenskih Koledarjev!

POZOR, ROJAKI!
Kajkome naznanjamo, da imamo v zalogi še kakih 1500 stenskih Koledarjev. Kdor ga je ni dobil, odzema, hčer boje imeti še enega, naj nam to ne dopušči sporeti. Deset dni smo razpisali še štirinajstletnih stenskih Koledarjev!

POZOR, ROJAKI!
Kajkome naznanjamo, da imamo v zalogi še kakih 1500 stenskih Koledarjev. Kdor ga je ni dobil, odzema, hčer boje imeti še enega, naj nam to ne dopušči sporeti. Deset dni smo razpisali še štirinajstletnih stenskih Koledarjev!

Avstrijci in Italijani.

Avstrijski letalci nad Jakinom. - Veliko hiš je razdejanih. - Avstrijska artilerija.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Na Dunaju je bilo danes uradno razglašeno, da so se pojavili nad Jakinom (Aneono) avstrijski letalci in da so povzročili v mestu veliko škodo. Bombe so razdejale kolodvor, del pristanišča in razne električne naprave.

Rim, Italija, 18. januarja. - Italijansko uradno poročilo se glasi:

Na višinah severozapadno od Gorice, smo začeli s protiofenzivo. Ki je bila še precej uspešna. Kljub temu, da bila avstrijska artilerija neprestano v akciji in da je strašno obstreljevala naše postojanke se je našim hrabrim četam posrečilo zavzeti nekaj sovražnih strelnih jarkov.

Položaj pri Tolminu in pri Bovcu je neizpremenjen.

Rim, Italija, 18. januarja. - Škoda, ki so jo napravili avstrijski letalci v Jakinu, ni posebna. Poškodovane so le dve ali tri hiše. Dve osebi sta bili ranjeni.

Štirideset dni brez pošte.

Berlin, Nemčija, 18. januarja. - Amerikanci v Berlinu so skrajno nezadovoljni, ker ne dobivajo pošte redno, in sicer vsled tega, ker jo zaplenijo Angleži.

Kolikoli se more dognati, je bil ameriški poslanik Gerard v Berlinu edini Amerikanec, ki je dobil pisma iz Združenih držav, ki so bila datirana kasneje, kakor 9. decembra 1915. Pisma za poslaništvo prihajajo v uradno zapечатih nih vrečah, ki jih Angleži niso odpirali.

Odkar je izbruhnila vojna, je rabila pošta iz Združenih držav v Berlin od tri do štiri tedne, zdaj pa že štirideset dni ni nikake pošte.

Italijanske izgube.

Rim, Italija, 18. januarja. - Nek poluradni seznam, ki ga je izdalo vojno ministrstvo, ki pa je bilo cenzurirano, naštevaja skupne italijanske izgube do 31. decembra na 134.500 mož, in sicer 31.000 ubitih, 94.000 ranjenih, 5000 se jih pogreša, ujetih pa je 4500.

Italija se bojuje od 22. maja 1915. Cenijo, da ima Italija na avstrijski meji kakih milijon mož. - Sodeč po hudih bojih, ki so se vršili pred nekaj časa, znašajo italijanske izgube mnogo več, kakor pa priznavajo.

Pozor, pošijatelji denarja!

Tekom vojne smo odposlali hranilnicam, posojilnicam ter posameznim osebam na KRAVJSKO, ŠTAJERSKO, ISTRIJO, KOROŠKO, HRVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-OGREŠKI blizu 7 milijonov kron. Vse te pošiljave so dospole v roke prejemnikov, ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali znancom, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter priložite Vaš natančen naslov in naslove osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:

K	S	K	S
10	1.90	15	15.90
20	3.80	20	21.80
30	5.70	25	27.70
40	7.60	30	33.60
50	9.50	35	39.50
60	11.40	40	45.40
70	13.30	45	51.30
80	15.20	50	57.20
90	17.10	55	63.10
100	19.00	60	69.00
110	20.90	65	74.90
120	22.80	70	80.80
130	24.70	75	86.70
140	26.60	80	92.60
150	28.50	85	98.50
160	30.40	90	104.40
170	32.30	95	110.30
180	34.20	100	116.20
190	36.10	105	122.10
200	38.00	110	128.00
210	39.90	115	133.90
220	41.80	120	139.80
230	43.70	125	145.70
240	45.60	130	151.60
250	47.50	135	157.50
260	49.40	140	163.40
270	51.30	145	169.30
280	53.20	150	175.20
290	55.10	155	181.10
300	57.00	160	187.00
310	58.90	165	192.90
320	60.80	170	198.80
330	62.70	175	204.70
340	64.60	180	210.60
350	66.50	185	216.50
360	68.40	190	222.40
370	70.30	195	228.30
380	72.20	200	234.20
390	74.10	205	240.10
400	76.00	210	246.00
410	77.90	215	251.90
420	79.80	220	257.80
430	81.70	225	263.70
440	83.60	230	269.60
450	85.50	235	275.50
460	87.40	240	281.40
470	89.30	245	287.30
480	91.20	250	293.20
490	93.10	255	299.10
500	95.00	260	305.00
510	96.90	265	310.90
520	98.80	270	316.80
530	100.70	275	322.70
540	102.60	280	328.60
550	104.50	285	334.50
560	106.40	290	340.40
570	108.30	295	346.30
580	110.20	300	352.20
590	112.10	305	358.10
600	114.00	310	364.00
610	115.90	315	369.90
620	117.80	320	375.80
630	119.70	325	381.70
640	121.60	330	387.60
650	123.50	335	393.50
660	125.40	340	399.40
670	127.30	345	405.30
680	129.20	350	411.20
690	131.10	355	417.10
700	133.00	360	423.00
710	134.90	365	428.90
720	136.80	370	434.80
730	138.70	375	440.70
740	140.60	380	446.60
750	142.50	385	452.50
760	144.40	390	458.40
770	146.30	395	464.30
780	148.20	400	470.20
790	150.10	405	476.10
800	152.00	41	

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
(a corporation.)**FRANK SAKSER, President.**
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada.....\$3.00
" pol leta 1.50
" celo leto za mesto New York..... 4.00
" pol leta za mesto New York..... 2.00
" Evropo za vse leto 2.55
" " pol leta 1.25
" " četrtleta 1.70"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
tazemski nedelj in praznikov."GLAS NARODA"
(Voice of the People)Issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
prihajajo.Denar naj se blagoviti pošiljati po —
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
vališče naznači, da hitreje naj-
demo naslovnika.Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St. New York City

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
FURNISHING NEW YORK

Po vojni.

Ko bo končana sedanja vojna
v Evropi, se bo začela druga vo-
jna, ki bo nekako nadaljevanje se-
danje in pri kateri bodo udele-
ženi ravno isti narodi in še neka-
teri drugi. Po vojaški borbi se bo
začela gospodarska.Če se bo posrečilo zaveznikom
premagati Nemčijo, ali pa če ne
bo zmagnala nobena stranka odlo-
čilno v vojni, so Anglija in njeni
zavezniki trdno odločeni, da v
bodoče osamijo Nemčijo in v trgo-
vskem oziru ter ji odvzamejo s tem
možnost, da bi s pomočjo trgovine
zopet povzpela in napredovala v
vojaškem oziru.Ta namen je jasno naznanil
zadnjič v angleški poslanski
zbornici Walter Runciman, pre-
sednik trgovske zbornice. Rekel
je, da Anglija že pripravlja na-
padalno in obrambno vojno proti
Nemčiji na polju mednarodne tr-
govine. V ta namen že zbira v An-
gliji vse sile svojega obširnega
kraljevstva in svojih kolonij, da bo
ovirala po vojni Nemčijo, ko bo
zopet prosta njena trgovska mor-
narica. Več kakor gotovo je, da
bo organizirala Anglija v ta na-
men tudi svoje zaveznike.Sicer so se poročili vsi ti načrti
in Londonu in vojne še ni konec
in so zavezniki doslej še povsed
poraženi. Rada tega se je še nespa-
matno udajati kakim domisljij-
jam. Vendar, kar se tiče trgovine
in oblasti na morju, bo imela
Nemčija mnogo slabše stališče,
kakor pa Anglija in njeni zavez-
niki. Walter Runciman je rekel,
da bo Anglija po vojni zaprla
svoja pristanišča nemškim parni-
kom, ki so se pred vojno navadno
ustavljali na potu med Evropo in
Ameriko. Če bosta sklenili isto
tudi Francija in Italija, bo Nem-
čija in njena trgovina pri tem hu-
do prizadeta, posebno pa še med
Evropo in New Yorkom. Večina
potnikov stopi namreč na parni-
ke v angleških ali francoskih pri-
staniščih ali pa se pelje do tja na
potu iz Amerike, dočim bo tudi
trgovina v Sredozemskem morju
zaprla Nemčiji, če bo Italija tudi
sledila Angliji ter zaprla svoja
pristanišča nemškim parnikom.Če se bo končala vojna v škodo
Nemčije, potem bo položaj nem-
ških parobrodskih družb obupen.
To si lahko predstavljamo, če po-
mislimo, da bodo zaprta razven
švedskih, danskih in nizozemskih
vseh druga pristanišča za
nemške parnike. To pa ne bo nič
manj izven Evrope, n. pr. v Azi-
ji, kjer bo nemški trgovini vse za-
prta razven nizozemskih kolonij
Kitajske.Nemčija pred vojno na mor-
ju, da je smela prosto
ploviti po vseh morjih, a
sedaj zapletena v voj-
ni podlagi, da sme rabiti
svoje prednosti, ki so
bile to državo, v
vseh vojnih nemških
vseh vojnih nemških
vseh vojnih nemškihnosti je nudila Nemčiji in njeni
prekmorski trgovini Italija. Zato
je poskušala Nemčija na vsak na-
čin, da se izogne vojni z Italijo,
ker ji je ta država služila dolgo
časa kot morskopolitiško za nje-
no trgovino. Zdaj pa je zaprt
Nemčiji poleg Italije tudi Egipt
in nima nikakega oporišča več v
Sredozemskem morju.Iz tega se jasno vidi, da je bila
Nemčija za gospodarskega stališča
opravičena, da je polagala toliko
važnost na svojo vojaško moč, ker
je mislila, da si bo edino na ta na-
čin ohranila svojo gospodarsko
stališče med dragimi narodi. Ve-
liko važnost jo z upravičenjem po-
lagala tudi na vojaško silo svojih
nasprotnikov. Pri tem pa je pre-
zrla nekaj: ni namreč upoštevala
sile, ki jo ima Anglija na morju.
Če tega ne bi bilo, bi bila Nem-
čija že zdavnaj zmagovalka.In tako se bo zgodilo bržčas,
da bo Nemčija morda zmagovala
na suhem, na morju pa ne in ne
bo mogla končati vojne na tak na-
čin, da bi si zavarovala svojo bo-
dočnost v mednarodnem trgo-
vanju. Po vojni bo izročena na
milost in nemilost Anglije, še po-
sebnost, če bo izpolnila Anglija vse
svoje grožnje. Morda bo minilo še
leta in leta potem, ko bo že mi-
nila vojna, da bo okrevala Nem-
čija od udarcev, ki jih ji bo za-
dala v trgovskem oziru vojna, ka-
tero je sama tako premisseno
začela.

Dopisi.

Little Falls, N. Y. — Z delom
gre tukaj še dosti dobro, vendar
ne tako, kakor bi moralo iti. Tudi
na društvenem polju prav dobro
napredujemo. Porok bo letos bolj
malo, ker primanjkuje deklet,
fantov je pa preveč. Tukajšnji
slovenski fantje smo sklenili pri-
rediti veselico s plesom. Sloven-
ski godbi, ki je obljubila brez-
plačno delovati, se že vnaprej za-
hvaljujemo. Za možke je vstopni-
na 75 centov, za ženske je pro-
sta. Za dobro pivo in za prigrizek
bo izvrstno preskrbljeno. Priče-
tek ob osmi uri zvečer v dvorani
sv. Jožefa, 53 Danube St. Pridite
vsi! — Slovenski fantje.Opomba uredništva: Pozabili
ste povedati, kdaj se bo veselica
vršila.Bridgeville, Pa. — Prosim vas,
priobčite ta dopis iz naše sloven-
ske naselbine. Razen tovarn, ki
obratujejo s polno paro, imamo
tudi dva premogorova. Dela se
vsak dan, samo tedaj ne, ko pri-
manjkuje voz. Zaslugek je odvi-
sen od delavca in od prostora. Po
nekaterih prostorih je toliko vo-
de, da se premoaga sploh ne vidi.
Umevno je, da rojakom ne svetuj-
em sem hoditi za delom, ker se
precej težko dobi. Fantje imajo
veliko smolo, ker primanjkuje de-
klet. Priprčan sem, da se bo tudi
v tem oziru kaj izpremenilo. Po-
zdrav vsem Slovincem in Sloven-
kam širom Amerike! — Anton
Kmet.Ironwood, Mich. — Zadnji čas
je zima strašno pritisnila. Od 5.
januarja imamo tak mraz, da ga
skoraj ni mogoče prestopiti. Tu-
kaj v Reno je šola, ki je precej
odlojena od mesta. Ker poučnica
železnica zaradi zametov ni mo-
gla poslovati, so pripeljali šole ob
desetih zjutraj šest učitelje in
učiteljev na sanch. Ker je bilo
premalo otrok, ni bilo šolskega
pouka. Pri otrocih se kaj radi po-
javljata influenza in škrlatna.
Pri meni so že osem dni trije bol-
ni. Dne 1. februarja bodo imeli
železnicarji za deset odstotkov
povišano plačo. Pozdrav! — Mary
Ritmanich.Naročnik pred nebeskimi
vratmi.Angleški cerkveni časopis Wal-
lacey Parish Magazine je neredno
prejemal naročnine. Da bi naro-
čnike spomnil na njihovo dolžnost,
prinesel je razgovor nekega na-
ročnika s sv. Petrom na pragu ne-
beskih vrat.

Peter: "Kdo si?"

Duša: "Prebivalec iz Walla-
ceya."Peter: "Ali si bil naročnik Pa-
rish Magazine?"

Duša: "Da."

Peter: "Ali si plačal svojo na-
ročnino?"

Duša: "Pozabil sem."

Peter: (beri: marš!)

LISTNICA UREDNIŠTVA.

A. O. Galea, III. — V Ameriki
more kupiti vsak človek posvetbo,
ne glede na to, če je državljani
ali ne.**S pota po slovanski
zemlji.**

I.

"POLJAŠTVO."

Na Ruskem se identifičira narod-
nost in vera. Pravoslavje je "ru-
ska" vera, katoliška vera pa "po-
ljaštvo" ali poljska vera. Presto-
piti h katoliški veri pomeni torej
kmetu na Podlesju isto kot spre-
jeti "poljaštvo".Se danes mi je njena postava
pred očmi: ne visoka, šibka, tem-
ne polti in živih oči, v potezih
obrazu pa je imela nekaj tako do-
mačega, da se mi je zdelo, kot bi
jo vzel kje iz ljubljanske okolice
in prestavil sem, na slovanski se-
ver.Sicer sem pa našel velikokrat
med poljskim ali ruskim ljud-
stvom postav, ki so se mi zdele
kot bi jih bil že videl kje na Slo-
venskem.Služila je za služkinjo v hiši,
kjer sem se zadrževal slučajno
nekaj dni, in mi vsako jutro pri-
nesla čaja na mizo. Nekoč jo na-
govorim in vprašam, odkod je.Odgovorila mi je po poljsko z
nekim posebnim naglasom:

— Iz Medrečja, gospod.

— Iz Medrečja v Ljubeljskem?

— Da, iz Ljubeljskega.

— Iz Holmštine?

— Da.

— Ali so pri vas tudi uporniki?

— Naša vas je bila vsa upor-
na, zdaj je pa dobila "poljaštvo".Pred vojno z Japonci niso niko-
mur dali "poljaštva", potem je
pa prišel carjev ukaz, da naj se
da vsakomur, kdor ga zahteva, a
zdaj so mi pisali, da ga spet več
ne dajejo. Toda uporniki puste
pri miru. V naši vasi je samo en
človek ostal pri pravoslavju, on
pa zato, ker ima sina popa. Ljud-
je mu pa zdaj tako nagajajo, da
povzame najbrže še on na "polja-
štvo" ali pa se bo izselil iz kraja.

— Ali ste bili vi tudi uporna?

— Poprej sem bila; toda sem
dobila "poljaštvo" že prej, še
pred carskim ukazom.

— Kako je pa to bilo?

— Moj oče je bil Poljak, mati
pa Ruska, jaz sem bila najmlajša
med otroki. Moje sestre so bile
vse krščene v katoliški cerkvi in
doma so nas vzgojili čisto po polj-
sko. Takrat je namreč pri nas
bila še "Poljša". Potem so pa od-
pravili "poljaštvo" in nas vse
prepisali za pravoslavne. Jaz sem
bila krščena že v pravoslavni
cerkvi.— Pa ste hodili tudi v pravo-
slavno cerkev?— Jaz nisem bila nikoli. Ker
je bil moj oče Poljak in so bile
moje starejše sestre krščene še
v katoliški cerkvi, tudi name niso
toliko pazili. Pozneje sem pa do-
bila "poljaštvo".Pri teh besedah so se dekletu
zaškrile drobne oči od tihe zado-
voljnosti. Ko se je nekoliko oju-
načila in pričela hitreje govoriti,
je pozabila paziti na besede, in
njen govor, ki je bil v začetku
poljski s tujim naglasom, je pre-
šel polagoma v čisto malorusko
narečje.— Kako ste pa dobili "polja-
štvo"? vprašam dalje.Dekle me pogleda svetlo in bi-
stro, nato povesi oči in prične z
nekoliko zmedenim glasom:— Neki gospod je imel zveze,
pa mi je dobil "poljaštvo".Spoznal sem, da sem se dotak-
nil strani, o kateri se ne govori
rado. Po postavi je bila ona pravo-
slavna, ker rojena je bila od
pravoslavne matere in na Ruskem
morajo po državni postavi vsi o-
troci iz mešanici zakonov biti pravo-
slavni. Slednjič se je pa našel
neki človek, ki je imel za to po-
trebni vpliv in zveze, da ji je do-
bil "poljaštvo", menda kakšno
potrdilo od popa ali od policije,
da je katoličanka. Morda je bilo
treba za dotično "poljaštvo" tu-
di precej denarja šteti. Razume-
se, da se o taki stvari ne govori
nikdar. Ljudje so že naučeni, da
znajo molčati; kako lahko bi se
kdo zagovoril tudi nehoti.— Kako pa, da ste šli potem
sem služiti? vprašam dalje.— Hotela sem se umakniti, da
bi ne imela kakšnih neprijetnosti
v svojem kraju.— Ali res čisto nič ne veste,
kako iz gleda pravoslavna služba
božja?— Pravijo, da v cerkvi veliko
pojejo in se po tleh mečejo, a pop
od časa do časa obrne od ol-
tarja, zavrti z neko rečjo v rokah
okroginokrog in reče: Gospodi,
pomiluj! — Zasukala se je po so-
bi s tace v rokah, da bi pokazala,
kako naredi pop. — Popa sem ve-
likokrat videla, ima veliko bradoin dolge, kuštrave lase, pa ože-
njen je.To je bilo vse, kar je vedela o
pravoslavju. Premisliti je treba,
da je preživela vso mladost v ver-
skem preganjanju, kjer je polici-
ja silila ljudi v cerkev in k izpo-
vedit pripranjala k zakramen-
tom, za obiskovanje katoliške
cerkve in za prejemanje svetih
zakramentov iz rok katoliškega
duhovnika pa kaznovala s suro-
vimi kaznimi.Nato jo nagovarjam še, naj mi
pove, kako so delali z uporniki.Dekle mi prične pripovedovati
hitro in pretrgano; ne vem, ali se
ji je preveč mudilo, ali se je mor-
da kaj bala govoriti o takih stva-
reh; težave ji je delal tudi jezik,
ker se je neprenehoma trudila
govoriti po poljsko, a ji je vedno
uhajalo njeno malorusko narečje.
Govorila je s tako navimnim gla-
som in tako brez vsake poze, kot
bi pripovedovala najnavadnejše
stvari na svetu. Oči so se ji sve-
vile, telo neprenehoma majalo,
glas zvenel živo in veselo, samo
parkrat je nekoliko obstala z gla-
som, kakor da bi se spomnila, da
pravzaprav pripoveduje nekaj
žalostnega.Dekle mi je povedalo o svoji
tovarišici, kako so jo po sili vlekli
v pravoslavno cerkev h krstu."Uporniki" namreč niso marali
prejemati niti krsta od popov.Krščevali so sami doma. Radi te-
ga so otroke po sili vlačili h krstu
v pravoslavno cerkev in kdor je
prejel krst iz rok popa, je veljal
brezpogojno in za večne čase za
pravoslavnega. Da bi ne delalo
preveč hrupa, so prihajali straž-
niki najrajši, ko so bili otroci sami
doma. Ko je zagledala stražnike,
je splezala urno na neko drevo,
da bi je ne dobili. Stražnik vzame
preklopi in klesti toliko časa po
drevesu, da zbije deklino na tla.Dekle je padlo in si zlomilo nogo,
a stražniki so jo vlekli naravnost
k popu, da jo je krstil.Se enega dogodka se spomi-
njam, katerega mi je istotako po-
vedala takrat v naglici za vratni
in s tace v rokah:Nekje, ne vem, če tudi pri sose-
dovih, so bili sami otroci doma,
ker so odrasli delali na polju.Stražnik pride, da bi pobral, kar
je bilo še nekrščene. Otroci ga
zagledajo skozi okno koč in za-
pro vrata. Vrata pa niso imela
ključavnice, ampak samo lesen
zaphod od znotraj. V vratih je bila
luknja in kdor je hotel v hišo,
je moral skozi luknjo vtakniti roko
in potegniti zaphod nazaj.Stražnik pride in vtakne roko
skozi luknjo, da bi porinil zaphod
nazaj in odprl vrata. Najstarejši
deček je pa mislil, da mora bra-
niti mlajše bratce in sestrice, ter
se je od znotraj postavil s sekiro
v rokah k vratom, in ko pomoli
stražnik roko skozi luknjo, za-
mahne deček s sekiro ter mu jo
odseka.

Slednjič vprašam dekle:

— Kaj pa ste vi, Rusinja ali
Poljakinja?— Poprej sem bila Ruska, mi
odgovori, — zdaj imam pa "po-
ljaštvo".— Pa ste vendar še zdaj Ruska,
saj po poljsko niti govoriti ne
znate.— Nič ne de, se bom že priva-
dila. Ruska pa nisem več, ko
imam "poljaštvo".

II

UPORNIKI.

Vrnimo se k "upornikom".

V vsej zgodovini ruskega "o-
svobodilnega gibanja" je men-
da ni bolj zanimive točke, kakor
ravno verski "upor" bivših zedi-
njencev v nekdanji katoliški
holmski škofiji.Ogromna država, ki ima na raz-
polgato tako velikanske fizične si-
le, ima vojaške, žandarje, policijo,
tope in puške, ječo in knut, denar
in časti, država, ki jo upošteva
vsa Evropa, ni imela dovolj sil,
da bi strla verski upor nekaj sto-
tisoč kmetov. Trideset let je dir-
jal boj med clado in ljudstvom in
se je slednjič zaključil s popolnim
porazom vlade.

Prišel se je tako-le:

Po smrti zadnjega katoliškega
zedinjenega škofa v Holmu je
vlada nastavila na lastno pest na-
slednika, po imenu katoličana, ki
je pa vedno delal za vladu in je
pravoslavje in ni nikdar dobil pri-
znanja iz Rima. Duhovniki so de-
lali dalje po svoje ter so metali
v koš odredbe novega, vsiljenega
predstojnika. Nekaj časa se je
tako vlekl dalje, slednjič pa je
postavila vlada vsem duhovnikom
holmske škofije odločno zahtevu:"Ali boste služili njega, ali pa v
toliko in toliko urah zapustili žup-
nijo."Velika večina se je odločno u-
prla vladni zahtevi in ti so morali
v predpisanim času zapustiti ško-
fijo in iti — brez vsakih sredstev
— kamor so hoteli. Ako pomisli-
mo, da so zedinjeni duhovniki —
tudi katoliški — oženjeni in im-
ajo večkrat mnogoštevilne družine,
nem bo razumljivo, da to zanje ni
bila majhna žrtev.Sedaj je minulo od tega nad-
trideset let. Ljudstvo ni sprejelo
novih dušnih pastirjev, ki jih jim
je pošiljala vlada, in je vztrajalo
ves čas nepremakljivo pri svojem
"uporu". Živelo je, delalo, trpelo
kot poprej, molilo zase doma, cer-
kve pa, kjer je sedaj opravljal
rusko pravoslavno službo božjo
pravoslavni duhovnik, se je ogi-
balo in z novimi od vlade vsilje-
nimi dušnimi pastirji ni hotelo
imeti nobenega stika.Rodil se je otrok — so ga kr-
stili doma, kakor so znali, in si za-
pislali botri dogodek v lastne mo-
gane; ako so se hoteli poročiti —
so šli čez mejo v Avstrijo. Seveda
marsikdo tudi ni imel denarja za
pot in brez dvoma se je večkrat
živelo tudi v divjem zakonu. Za
drugače pobožno in verno ljud-
stvo je bila to gotovo velika du-
ševna muka, toda prenašali so jo
rajši, kot da bi šli k poroki k
popu.Taki skrivni poročenci so prišli
večkrat v hude težave. Pop je za-
hteval od vlade, da postopa proti
njim kot priležnikom. Vlada je
večkrat tak zakon razdrla — da-
siravno je bila javna tajnost, da
sta res poročena, toda katoliško
— ter jih odpravila, moža v eno
pokrajino Sibirije, ženo pa v
drugo.Toda sosedje so molčali in ži-
veli po svoje dalje.Žandarji so hodili po hišah in
s silo vlačili otroke k popu h kr-
stu. Stariši so jih skrivali in bran-
ili, kakor so mogli, toda podali
se niso.Vlada je ukazala, da morajo
ljudje k popu k izpovedi. Kdor ni
prišel, je plačal hudo denarno ka-
zen. Ljudje so plačevali, če so kaj
imeli, a k izpovedi niso hodili.Slednjič je postalo popom samim
ljube, da ljudje niso hodili k
njim k izpovedi, ker so jim kazni,
katere so morali plačevati kmet-
je, več nesle kakor pa izpovedi.V katoliških cerkvah je stal
žandar poleg izpovednice, da ne
bi se prikradel kak "upornik" k
izpovedi.Vsak grešnik je moral, predno
je prišel izpovedovat se svojih
grehov, pokazati žandarju potni-
list, in če je bil "upornik", ga je
žandar pobasal.Žandarji so zastražili tudi kato-
liške cerkve, da ne bi se ukradel
kak "upornik" h katoliški službi
božji. Ljudstvo je prišlo zgodaj
zjutraj, še predno je stala pred
cerkvijsko stražo, že ob treh, ter
vzdržalo do večera in se namolilo,
dobro vedo, da ko stopijo iz cer-
kve, pridejo v roke svetni pravici.Redkejši so bili slučaj, ko so ko-
zaki vdrl v cerkev med bogosluž-
jem in pričeli udrihati po ljudih.
Toda večkrat je prišlo tudi do kr-
voprelitja v cerkvi.Nalagali so "upornikom" de-
narne kazni. Pošiljali so jim ko-
zeke v stanovanje, ki so kradli,
jedli, uničevali blago, pošiljevali
ženske. Ljudje so trpeli, molčali,
a uklonili se niso.Slednjič je prišlo tako daleč,
da so uradniki in popje izpervi-
deli, da bi ne bilo dobro tirati da-
lje. Če bi namreč ljudi le preveč
potlačili, bi oropali sebe tudi svo-
jih dohodkov. Torej naj ostane
pri tej meji!In tako je ostalo do revolucije
in do carskega odloka o verski
strpnosti. Po čigar besedilo ima
vsaki ruski državljani pravico, da
si sam izbira svojo vero.Ko je prišel carjev ukaz, je po-
slal rusinski metropolit in nad-
škof grof Andrej Šepticki iz Le-
vova na Rusko očeta Lomnickega,
sedaj rektorja rusinskega bogo-
slovnega semenišča v Stanislavu.Oče Lomnicki, redovnik reda
sv. Bazilija, je eden najboljših po-
znalcev ruskih cerkvenih raz-
mer. Skrb za nesrečne "uporni-
ke" je bila že od nekdanj njegova
najbolj priljubljena misel in pe-
čal se je že dolgo vrsto let z na-
črti, kako obnoviti na Ruskem
versko zedinjenje. Bil je človek
za tako nalogo kot nalašč.Pripravi se skrbno na pot, pre-
skripi razna priporočila pisanja
in odrine.Posrečilo se mu je priti do sa-
mege prokuratorja ruskega "sv.
sinoda, Pobjedonosca", ki je ta-
krat še živel; govoril je tudi s
predsednikom sv. sinoda, knezom
Obolenskim, prirnil se je do mi-
nistrskega predsednika, do mini-
stra notranjih zadev in njegoveganamestnika, do načelnika sekcije
za zunanja veroizpovedanja in
celo do holmskega škofa Evlogi-
ja, ki mu je rekel jasno in odlo-
čno: "Na unižo ne dovolim in ne
dovolim pod nobenim pogojem."Edini uspeh njegovih popotov-
anj in posvetovanj je bil, da se
je prepričal, da ruska vlada kljub
carskemu ukazu nikakor ne do-
voli, da bi se na Ruskem uvelja-
vala verska strpnost napram "u-
pornikom", kmetom, ki ne mara-
jo sprejeti vere ruske policije.

S temi vtiski se je vrnil domov.

Nazaj grede se je pa še ustavil v
Varšavi in pozval k sebi v neko
zasebno stanovanje v ulici Vspol-
ni nekaj duhovnikov, veteranov
iz onih težkih bojev, može, ki so
moral zapustiti svoje župnije in
iti v svet, ker niso marali presto-
piti k pravoslavju.Dva izmed njih sem slučajno
tudi jaz spoznal. Eden je starček,
že močno v letih in ves siv, a še
krepek in živahen. Ko je moral
zapustiti svoj kraj, je šel v Var-
šavo, da si tu poišče kruha. Du-
hovskega opravila opravlja mu
seveda ni bilo dovoljeno. Sled-
njič je dobil službo na železnici.Po carskem ukazu se je nekoč o-
junačil in šel v cerkev, da bi ma-
seval. Župnik mu je dovolil in od
onega dne mašuje spet vsak dan.Zjutraj je v uradu do desete ure,
potem gre domov, se preobleče in
gre v cerkev maševat in je srčno
vesel, da mu je po tridesetih le-
tih spet dovoljeno maševati.Drugi je že slab, skoraj čisto
slep starček. Nekoč je bil unijat-
ski dekan. Ker ni maral pristoi-
piti k pravoslavju, je moral s
svojo številno nepreskrbljeno dru-
žino zapustiti župnijo in iti v
svet.Najprej je našel v Varšavi ne-
kega hišnega posestnika, ki ga je
nastanil v svoji hiši za vratarja.
Imel je zastojno stanovanje, zato
je pa skrbel za red in snago v hi-
ši, pometal stopnice itd. Kmalu
je pa izvedela vlada, da je "upor-

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 607 Cherry Way od box 11, Ely, Minn.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barboursburg, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn.

Slagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VERHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVEO, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

JOHN EUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

JOSEF ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine Pa.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

POROTNIKI:

JOHN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

JOSEF PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Stev. 1 Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreće Jezusa, Stev. 9, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovence, Stev. 114, Ely, Minn.

Vse dopisne, tiskajoče se uradnih zadev, kakor tudi denarnih, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse preostalo pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo odgovarjalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Zadnji Bourboni.

Spisal Venceslav Bele.

(Nadaljevanje.)

Nekoliko zadržani, na drugem griču, je počivala Kostanjevica v svojem tihih, svetem miru.

Po čisti, ki vodi za mestom od sedanega Caterinijevskega trga proti Solkanu, sta stopala dva gospoda, ponosnih, počasnih korakov. Osemdesetletni starček, sivih las in lahko upognjena hrbta, je stopal na desni svojega spremljevalca in govoril s tihim nemirnim glasom:

"Zalostna domovina, žalostni časi! Kakor so se puntali proti meni, tako se puntajo proti 'meščanskemu kralju'. — Ni še dovolj žrtev! Ni bila dovolj vsa groza julijske revolucije. Ni še miru v Franciji, in ne bo ga! In naj se je zdelo splošno vladanje Louis Filipa še tako srečno, razmere so pokazale, da ni on nič bolj srečen, kakor sem bil jaz. In naj tujini še toliko kaže svojo popularnost, naj so narodi še tako prepričani, da je njegovo stališče neomajano, — pokazalo se je prokletstvo, ki počiva nad Francijo."

Sklonil je glavo nesrečni pregnani kralj francoski in se zamislil v nesrečno usodo svojega naslednika, — uzurpatorja.

Pod pepelom, ki je pokrival pogaseni ogenj julijske revolucije, je začelo počasi zopet tleti. Boljbolj so bile stranke nezadovoljne z novim "liberalnim meščanskim" kraljem; od dne do dne je postajalo njegovo stališče bolj težavno.

Ze njegova lakomnost mu je zaigrala precej narodove naklonjenosti; hotel je imeti povsodno apatnačo, pa so mu jo brž znižali. Katoličanom se je najbolj zameril, ker je odvzel škofom pravico dohajati v gosposko zbornico in prepovedal javne cerkvene obhode; tudi s tem se ni preveč priklonil, da je odpustil iz službe mnogo generalov in častnikov, ki so bili preveč vdani Karolu X. Svobodomiselci so se jezili, ker je policija odločno branila razdvajanje tolpa skupnosti cerkve in sramotiti duhovščino. Ker je vedno bolj padala kupčija in nazadovale obrt je ožalo na tisoče delavcev brez dela; malo tednih se jih je izselilo nad 1000 tisoč iz Pariza. Liberalni republikanski elementi so pri katoliških imenitno napeljevali na svoj mlin.

Ki nemiri so vzbudili po revoluciji, revolucionarno gibanje, revolucionarji so zahtevali, da moč pripadati upornike v tujih vladah v največjo kolonijo pa je bilo, da izkoreninijo kolikor mogoče prihodnje tujine vlasti.

Oni Filipovega legitimistov; naposled je neki jud

za drag denar izdal vojvodinjo, ki so jo ujeli v Nantu, skrito v neki peči. Ko pa je v ječi porodila in ve najboljše varihe Cerkve in priznala, da se je tajno poročila s italijanskim grofom Luchese Pallojem, ji vlada ni več branila od potovati v Sicilijo, ker je vled te zveze izgubila vse ugled in ni bila meščanskemu kralju nič več nevarna. Ločiti se je morala od kraljeve družine in prepustiti sina v vzgojo vojvodinji Mariji Šarlotti, soprogi Ludovika, njegovega strica.

Nekoč je zbudil iz zamišljenosti kralja Karola X. njegov spremljevalec, vojvoda Blacas:

"Louis Filip se je premalo bal bonapartistov in premalo se jih je varoval; častil jih je in podpiral, sedaj pa nepričakovano vstane Louis Napoleon in se z njihovo pomočjo izkusa povzpeti do prestola."

"Žalostni časi! — V težavnih razmerah sem zasedel prestol; — sklenil sem, da kot kralj popravim vse mladostne pregrehe in napake, s katerimi sem si nakopal toliko sovraštva in nasprotstva; poravnati sem jih hotel pred Bogom in pred ljudmi in trdno sem upal, da zasijejo pod mojo vladavo domovini lepši in jasniji dnevi. — Hotel sem vrniti ljudstvu izgubljeno vero, trdno in čisto, — prepričan sem bil, da naraodu vera nič, če mu ni vse. V era in duhovščina naj bi izpodrinila silo militarizma, kakor je ta za časa Napoleona izpodrinila kasto advokatov in filozofov. Moji nameni so bili najboljši, blagor nam, da je bil moj najvišji cilj, — bil sem prešibak, da bi ga dosegel."

"Velikanstvo, o vaši ljubezni do naroda ne dvomi nihče; zgodovina na bo sodila vas in vasa dela, a obsoditi vas ne bo mogla z mirno in lahko vestjo; vaših blagih namenov ne bo mogla tajiti."

"Le žal, da nisem vedel prave poti do njih! Dasi sem tako želel vendar jaz nisem bil moč, ki naj bi se mu posrečil prepovedi naroda. Proti meni, proti duhovščini proti vsem mojim pristašem se je dvignila vsa sila prekuženov, po guba naroda. — Pri vseh sredstvih, ki so mi bila na razpolago — nisem nič dosegel!"

"Vojška in sila bi podvržli pa vse upornike in prisilili Pariz, da se poda."

"Vojška in sila, a kaj je bolj groznega kakor bratomorna meščanska vojna? In ali nas ni dovolj jama počila usoda Henrika III. Henrika IV. in mojega nesrečnega sina, da se dobijo v časih političnih in cerkvenih nemirov vsaki s silo bajonetov zatiran stranki vedno novi Clementi, Ravallaci, Louveli, ki radi izpostavi svojo nevarnost lastno življenje samo da zadostijo svojem političnemu fanatizmu in srdu in da z u morom vladarja vznemirijo državo in red?"

Blacas je molal: — Kar je ravno kar razložil kralj, je bil važen vzrok — in za plašnega in boje čega vladarja toliko važnejši, da se je odpovedal kroni in zapustil prestol, ki bi ga bilo mogoče zdržati morda le za grozo meščanske vojske, če bi ga morda nov umor ne izpraznil.

Tako je končalo vladanje moža čigar blage namene za blagor ljudstva treba priznati, ki pa zaslužijo grajo radi svojih vladarskih nazorov in nesrečnega izbiranja ministrov. Izkušene može, krepke moči, je odpuščal in zaupal sebe in blagor prestola in Cerkve ljudem, ki začnajo na papirju s predznostjo, v boju pa in v hipu odločitve izgubijo glavo. Tako je došlo njegovo dobro začeto delovanje radi slabe izvršitve nesrečen pečet.

Kralj je pokimal z glavo in izpregovoril:

"Zdi se mi, kakor bi ne bilo proti temu, da bi rod Bourbonov poravnal grehe svojih dedov, da bi zopet vpeljal, kar so oni s silo in močjo zatirali. — Oni so povzročili v Franciji nesrečno reformacijo, vodili so hugenotske vojne in za časa reformacije tako hudo preganjali nemško cerkev; oni so pri vdeli pred vrata nemške državne prestolnice Turke in huje kot ti divjali ob Renu in onečastili mrtve cesarje v njihovih grobiščih; oni so se s silo in zvijačo postolili dedščine avstrijsko-španske rodbine in bi bili Španijo skoro uničili s svojim slabim gospodarstvom; oni so kljub pragmatični sankciji pr Karolovi smrti prvi napadli njegovo velikodušno hčer Marijo Terezi; oni so se čisto mirno zadržali pri razdelitvi Poljske, ki je bila Franciji naklonjena; oni so ščuvali in podpirali puntarske Ameriko; oni so z besedo in dejanjem sankcionirali vsako pregreho, vsa

bezen v odpovedi! Bog in brat, bog in Bog! To je njihova deviza. Vsakdo jim je brat in Bog jim je vse."

In sklonil je kralj glavo; ko je zopet dvignil, se je zagledal v Kostanjevico, še jedva vidno mraku.

Koliko zrelih mož tam gori v najdražji odpovedi, a v miru božjem in v pravi, resnični sreči.

Se niže se mu je sklonila glava in iz prsi je vstal globok vzdih — odpovedi.

Mrak nad mestom se je zjasnil, po ulicah so zagorele luči, od Trnovskega gozda je zavela čez Kostanjevico hladna sapa. Kralj je zaprl okno.

Zalostne meditacije žalostnih dni.

(Dalje prihodnjič.)

Skandinavski protest.

Skandinavske države so obnovile v Londonu svoj protest, da angleške vojne ladje motijo trgovino nevtralnih držav v Severnem morju.

Tajivka.

Rekli so mi:

— Morebiti je resnica? — Da tajiš vso ljubezen. Vendar z lica zarudiš kakor mak, kadar te pogleda mlad junak.

So mi rekli:

— Morebiti res si taka? Pod očmi nosiš dva oblaka, dve noči. Praviš, da te je ožgal žarek presvetla.

Spet so rekli:

— Morebiti niso v zmoti? — Da je včasih tvoja soba jekala, kakor da bi zibel v koti tekala. Praviš, da je tvoj kanarec v skriti kletki pel. Kdo bi, dekle, ti verjel? Silvin Sardenko.

Skozi vas.

Nizke hiše v gostih jablan sredi, ozka okna z drobnimi pogledi. Varne strehe z vdanimi pokloni, lepi dnevi s tihimi zatoni: Duši moji toži se za vami včasih s smehom, včasih pa s solzami.

Silvin Sardenko.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihail Cihar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovkin.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, J. M. Rojts, Frank Janes in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Castello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Sattlich.

Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbregar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Depue, Ill.: Dan. Badovinac.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zalel in Frank Bamblich.

Oglesby, Ill.: Matt. Hribernik.

Waukegan, Ill.: Frank Petrovšek in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Čarni in Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.

Columbus, Kans.: Joe Knaflec.

Franklin, Kans.: Frank Leskovec.

Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneider.

Mineral, Kans.: John Stalc.

Mulberry, Kans. in okolica: Martin Kos.

Kingo, Kans.: Mike Pencil.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shaltz in M. F. Kobe.

Manistique, Mich. in okolica: Frank Kotlan.

So. Range, Mich. in okolica: M. U. Lakovich.

Aurora, Minn.: Josp. Fugina.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc, Jakob Petrich.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze.

M. L. Kapsh, Jos. J. Pesbel in Loula M. Pernik.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.

Kittsville, Minn. in okolica: Jos. Adas mich.

Nashua, Minn.: Geo. Maurin.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobe.

Great Falls, Mont.: Math. Urlich.

Red Lodge, Mont.: J. Koprivšek.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marinčič, Chas. Karlinger, Jakob Besnik in John Prostor.

Barberton, O. in okolica: Alois Bantant.

Bridgeport, O.: Frank Hočevar.

Collinswood, O.: Math. Stapnik.

Lorain, O. in okolica: J. Kumše.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Alleghe, Pa.: M. Klarich.

Ambridge, Pa.: Frank Jakše.

Bessmer, Pa.: Louis Hribar.

Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pieteršek.

Burdine, Pa. in okolica: John Keršičnik.

Canonsburg, Pa.: John Koklich.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk in John Zupanič.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Broughton, Pa. in okolica: A. Demšar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavič.

Dunlop, Pa. in okolica: Josp. Subor.

Export, Pa. in okolica: Frank Trebec.

Forest City, Pa.: K. Zalar in Franz Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentinič.

Fitz Henry, Pa.: F. Gottlicher.

Greensburg, Pa. in okolica: Joseph Novak.

Irwin, Pa. in okolica: Fr. Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton Osoinik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schulta.

Monessen, Pa.: Math. Kikelj.

Moon Run, Pa.: Frank Maček.

Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakše, I. Podvašnik, I. Magister in U. B. Jakoblich.

Steeleton, Pa.: Anton Hren.

Unity Sta., Pa.: Joseph Škerlj.

West Newton, Pa.: Josp. Jovan.

Willcock, Pa.: Fr. Šeme in J. Petergel.

Tooele, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: L. Blasch.

Black Diamond, Wash.: G. J. Perenta.

Davis, W. Va. in okolica: J. Brosch.

Thomas, W. Va. in okolica: Frank Kocijan in A. Korenčan.

Grafton, Wis.: John Stampfel.

Kenosha, Wis.: Aleksander Pezdri.

Milwaukee, Wis.: Josp. Tratnik in Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Heronim Svetlin.

West Allis, Wis.: Frank Skok.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val. Stalich in Valentin Marčeta.

Kennett, Wyo.: Jos. Motob.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLENDAR

za leto 1916.

Velja s poštnino vred 35 centov.

Obseg berila:

Domovini in narodu. (Pesem.) — Običajni Koledar. — Strašne številke. — Kroga. — Maska. — Razkritelj petroleja. — Red Marije Terezije. — Francija v vojnem času. — Jasna noč. — Moja ura. — Svetovna vojna in katoliška Cerkva. — Duševni blisk. — Pri sanitetnih kolonah, na bojišču. — Eksplozivne snovi. — V lekarni "Avstrija". — Iznajditelj podmorskega čolna. — Galipolis in Dardanele. — Julija Romain. — Rmena pošast. — Doživljaji v zraku. — Podzemljsko mesto v Wieliczki. — Čustvena udova. — Kovač. — Kolonijalna posestva Nemčije. — Bodočnost Evrope. — Urednik. — Pohabljenec. — Le Betail. — O vzrokih svetovne vojne. — Petindvajset frankov. — Kako nastane strelni jarek. — Kdo je bil? — Klasični topovi. — Pes v vojni. — Belgijska armada. — Pri generalnem štabu. — O podobnosti dvojkov. — Ljubi denar. — Srečanje. — Mobilizacija v Venezueli. — Specialitete. — Prvi polet iz Evrope v Ameriko. — Čudne zgodbe. — Rdeči trak. — Pregled dogodkov svetovne vojne. — Kitajski tipi. — Smešnice. — Oglasi.

Slike:

Italijanski vodilni zrakoplov nad Benetkami. — Sestanek nemškega in avstrijskega cesarja. — Prevažanje avstrijskih čet preko reke San. — Turška artilerija na Galipolisu. — Prizor na cesti v Belgradu: učinek šestnajstpalčne avstrijske granate. — Potop angleške ladje "Majestic" v Dardanelah. — Avstrijska kavalerijska patrolja ob Visli. — Ruska infanterija v zakopih. — Italijani so vjeli avstrijskega špijona. — Avstrijski oklopni vlak v Galiciji. — Italijanski bersaljeri v boju. — Mrtveci v zavzetem belgijskem zakopu. — Italijanska gorska baterija pripravljena za akcijo. — Ranjeni Rusi, zapuščeni od svojih ob priliki bega iz Varšave. — Srbske utrdbe pri Belgradu, razdejane od avstrijskih topov. — Avstrijski vojaki, katere so vjeli Italijani na goriški fronti. — Učinek avstrijskih granat v Žagradu. — Ameriški podmorski čoln. — Vojni arsenal v Belgradu, katerega so Avstrije razdejale. — Fort št. 10 pred Przemyslom, katerega so Nemci zavzeli s bajonetnim naskokom. — Avstrijska havbična baterija v akciji. — Pogled na del Varšave. — Bolgarske čete na gorskem prelazu ob srbski meji. — Avstrijske prednje straže v Rusiji. — Italijanska poljska bolnica dve milje za fronto. — Prizor iz Lvova. — Učinek avstrijske granate v Anconi. — Avstrijska invazija na Poljskem. — Ruski vojni jetniki. — Vodilni angleški zrakoplov. — Bovec s Prestreljnikom. — Triglavsko pogorje.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Iskalci biserov na otoku
Svetega Duha.

Povest.

Ruski pisatelj Emilij Mužik.

(Nadaljevanje.)

Gosti oblaki so pokrivali nebo. Strahovito gumenje se je mečalo z bučanjem razkačenega morja. Bliski so švigali od vseh strani in vse vodno površje se je kazalo včasih objeto z električnim ognjem.

Jaz sem pred vsem gledal na to, da se ne bi preveč zmučil. Zatorej je jako mogoče, da sem zaostal nekoliko za mojim tovarišem, kateri je kot izvrsten plavec brčkone plul umno in ravno. Toda naenkrat, ko me nov val vzdigne na svoj greben, se mi zazdi, da slišim nekoliko pred seboj neko vpitje in kmalu potem zazrem v globočini med črnimi valovi smukniti nekaj svetel fosforni pramen.

Dvojbe ni bilo — to je bil požerun.

Ali fosforna svetloba požerunova je precej izginila pred svetlejšim sijajem bliskov, ki je ožaril vse površje razburkanega morja, spremeljan z oglušecim gromovim treskom. Pri svetlobi tega bliska sem jasno videl na bližnjih valovih pred seboj mojega tekmeča. No, kakor bi trenil, ogrnil je zopet vse temni mrak, in jaz sem bil že znova na dnu zijajočega brezdnja.

Priznati moram, gospod lajtnant, da so mi bližnja požerunova, navzočnost mojega tekmeča, svetel blisk in strašen grom za nekaj hipov zmedli pamet in jaz bi bil gotovo poginil, da sem tisto minuto naletel na tintorero. Ali hladnokrvnost se mi je brž vrnila; saj je nisem zastojal kot potapljaec tako čisto stavil na poskušajo. Bil sem trdno prepričan, da se mora takoj, ko to minuto, odločiti najina usoda.

Plavaljč z eno roko, sem z drugo iskal estake za svojim pasom in obenem oprežno oziral se naokoli.

Kakih dvajset korakov pred menoj se je svetil fosforni pramen. Vseled nenavadne belkaste svetlobe sem mogel jasno razločevati oboje ribi kakšna dva lakta globoko pod morskim površjem.

Vzdignivši se napol iz vode, sem vseled varnosti presunljivo krilnil in potem glasno zavpil: "Tintorera!" Potem, napolnjeni pljuča z zadušnim, rezkim zrakom, spustil se v globočino.

Storivši dva-tri vzmaha, sem že videl nad seboj medlo, zlovestno svetlobo požerunova. Riba me je očitno zapazila. Dobro sem razločeval nebržno-motne, svinečeno-sive oči požerunove, uprte vame. V tej globočini, v kateri sva se midva — to je riba in jaz — nahajala, bila je voda tako mirna, da je bilo težko si predstaviti, kako ona besni in se peni na površju.

Tintorera — bila je samka, katera je nekoliko manjša od samca — se je spuščala polagoma, hoteč me zagnati v večjo globočino. Ali vedel sem, kaj mi je storiti. S silnim udarom nog sem se pogol navpično naravnost na požeruna.

Držal sem estako pripravljeno v desnici. Precej ko se je odprla kratka niza željst pošasti, je zasijalo strašno žrelo, posejano s tremi vrstami ostrih zob, zasidil sem hitro estako v požerunovo žrelo.

Izpustil sem orožje in brzo izmaknil roko, ravniš jo do lakta na več mestih ob ostrih požerunovih zobeh. Uprav isto minuto me je brzokone pripomogel k moji rešitvi, kajti inace bi me lahko ubila z repom ali me vsaj omotila. Jaz sem odskočil od ribe, ki je po bliskovito hitro šinila mino mene v globino in hipoma sem bil na površju vode.

Pred vsem sem zasopel polnih prs, kajti dolgo časa sem bil pod vodo; potem sem se ozrl okoli.

Videti je bilo, kakor da je nevihta izročila ves srd s poslednjim strašnim treskom, dasi je še grmelo in bliskalo, vendar že ne s poprejšnjo silo. Pred vsem mi je trebalo najti prejšnjega smer, katero sem bil izgubil med mojim podvodnim bojevanjem; no, to ni bilo tako lahko.

Med bliskanjem sem zagledal, kako je Anglez z mogočnimi vrnitvami plul pred menoj, skušajoč dobiti nekaj temni predmet, katerega pa nisem mogel dobro razločiti. Poln vznemirjenja nad njegovim, sem ga vreslo krilnil.

Vse, kar sedaj pripovedujem, se je vršilo v enem trenutku, pri svetlobi bliska. Videli sem, da je Rikardo hipoma obstal in vzravnavši se, pomolel iz vode do pasu. Njegove oči so bile uprte vame in jaz do moje smrti ne bom pozabil tega strašnega pogleda. Isto minuto se je začel krik, tako strašen in presunljiv, tako divji in obenem, kakršnega še nikdar nisem slišal.

"Erna!"
Zatem je vse ogrnila globoka tmina in jaz sem plaval na pomoč tovarišu. Mahoma je moja roka zadela ob nekaj trdega. To je bila tista temna reč, ki se je unikala Rikardu. Vedel sem takoj, čemu si jo je Anglez tako naporno skušal pridobiti: bil je to njegov lastni čoln, katerega sem jaz prebil. Valovi so obrnili dno kvišku in on je plaval po vetru.

Gospod lajtnant, jaz ne poznam v svojem življenju, toli bogatem na dogodkih, minute, ki bi bil tako goreče blagovol usodo, kakor oni trenutek, ko mi je poslala ono ničevno luščino; kot bi trenil, bil sem na čolnu in z naslado izleknil sem se po njem v vso dolgotrajno, čutečo se strašno upehaunga vsled borbe z valovi in morskimi volkom; k temu pa sem ostal neoborožen proti drugemu požerunu, ki se je še vedno zlovestno svetil v globočini. Bal sem se pošteno, da ne bi dosegla pošast mojega protivnika, kateri je mogoče zdrknil raz svojega čolna, osupnjen od mojega klica. Mene je tako radovale moja lastna rešitev, da nisem čutil do Rikarda nobenega sovraštva in ga želel le rešiti.

Sam sem bil kolikor toliko brez nevarnosti in sklenil po mojih pomagati tovarišu. Glasno sem ga zaklical po imenu in kar sem mogel zavpil, naj bi plaval proti meni.

No, le bobnenje burje in oddaljenost se gromenje mi je odgovorilo.

Ne nehaje klicati Rikardovega imena, sem plul naprej po valovih, dokler mi slednjič ni šinilo v glavo, da se mi Anglez morda posmehuje, srčno nteksi tintore, ter se že nahaja blizu otoka.

Vzdignil sem glavo in zazrl naravnost pred seboj luč na otoku Sv. Duha. Nevihla je minila, veter je zapihal redkeje; oblaki so se jeli pretresovati in na nebu so se prikazale zvezde.

Veter je gnil čolnec naravnost v pristanišče otoka.

Nahajal sem se kakih sto korakov od brega ter sem mogel jasno razločiti Kastiljevo stanovanje. Iz enega okna se je videla luč; to je kazalo, da sta prebivalca še bdeli. A mogoče, da me je bil Anglez prehitel, ju poučil o nevarnosti in zdajci se družina pripravljala k pobegu.

Zaskrpal sem z zobmi od jeze, da sem bil tako glup ter sam dal sovražniku sredstvo v roke, da me je zamogel premagati.

Že sem menil stopiti na breg, ko moj pogled hipoma pade na nekaj predmet. To je bila človeška roka, krepko nekaj stiskajoča. Nemara je gospod Rikardo poginil. Kakor bi trenil, skočil sem zopet v vodo nazaj. Roko sem vjel brez vsakega napora; pokazalo se je, da to ni bilo telo, temveč le roka do rame, z malimi ostanke telesa.

Roka je krčevito držala dolgi nož, v katerem sem spoznal svoje lastno bodalo; da, to je bila nedvojbeno roka nesrečnega Rikarda!

Kakor da mi je mrena padla raz oči, bilo mi je vse jasno: pogled, kojega je uprl vame nesrečnej, je bil izraz predsmrtne muke, njegov nečloveški krik je bil njegov poslednji klic; s katerim se je obračal do mene, ono minuto, ko ga je tintorera vlekla v globočino.

On je bil mrtev... Jaz sem zmagal... Erna je bila moja! Razkrečil sem bil otrplo roko, potegnil iz nje bodalo in ga zataknil sebi za pas. Zatem sem položil okrvavljeno roko na breg, da bi vsaj ta del telesa nesrečnega bil krščanski pokopan.

Stopil sem v bližnjo kočjo, odprl nezaklenjena vrata, vzel s klina gospodarjev plašč in se ogrnil z njim ter krenil proti Kastiljevi hiši.

Svetilnica je bila že ugašena, a jaz sem dobro vedel, kje je bila soba moje ljubice. Edino njeno okno na vsem otoku je imelo šipe v okvirjih. Potrkal sem po oknu z bodalovim držajem.

"Kdo je?" se je začel deklji glas.

"Tisočkrat prosim odpustanja, gospodična Erna, ali jaz vam moram takoj nekaj povedati."

"Kdo pa ste, gospod?" je vprašala.

"Delovodja Anton!"
Zaslišalo se je šumenje obleke, potem se je pokazala v plašč zavita glava. Erna je odprla okno. "Gospod Anton", je dejala strogo, "brčkone se je pripetilo nekaj važnega, da ste prišli semkaj v takem vremenu? Drugače vas moram prositi, da mi ne pride nikdar več pred oči."

"Gospodična", sem odvrnil, "sredi burje in plohe sva se z gospodom Rikardom spustila v morje, da bi dospela pravočasno na otok Sv. Duha..."
"Presveta mati božja, kakšna neumnost! A kje pa je gospod Rikardo? Zakaj pa se je on podal v tako nevarnost?"

Erna je govorila zgolj o njem. Kri moja je zavrela. "Gospodična", sem začel, "izvedel sem vest, zelo važno za vašega očeta. Ker pa ste mi vi najdražja izmed vseh, zatorej sem sporočil to novost človeku, katerega ste vi ljubili... Mislim sem, da, ako eden naših medpotoma pogine, more drugi prinesiti poročilo o grozeči vam nevarnosti. Usoda je izbrala mene!"

"A Rikardo?... Prosim vas, gospod Anton, povejte mi, kaj se je zgodilo z vašim sopotnikom?"
"Gospodična, gospod Rikardo je postal žrtev tintore." Erna je glasno zavpila in kakor snop se zgrudila na tla. Spoznal sem, da sem napravil neodpustljivo budalost... Tudi Kastiljo je deloma čul hčerin krik in prihitel v sobo.

"Brezvestnež", je on zavpil, "kaj delate tukaj ponoči pod oknom moje hčere? Poberite se k svojememu staremu federalistu-očetu in naj bi vaša noga nikoli več ne prestopila mojega praga!"

Mene je tako mikalo prepustiti starega vstaka njegovi usodi ter oditi brez vsake besede, ali spomin sem se črnih oči Erninih, domislil se, da sedaj, po smrti Angeleži, je ves uspeh na moji strani in — ostal sem.

"Bolj tiho, gospod Kastiljo!" sem vskliknil, obrnivši se k starcu. "S takim kričanjem vi lahko zbudite sosede in ti vestno ne bodo držali jezika za zobmi ter povedali vojakom, kam ste pobegnili!"

Stari je hipoma izpremenil glas. "Kaj pravite tukaj o vojakih in pobegu, gospod Rakunja?" je vprašal.

"Čisto istino, in vam svetujem, ne trajte časa! Prezident Arispe je zaukazal prijeti vsa in iz La Paza so že poslani vojski mojemu očetu, kateri vas bodo pomagali ujeti. Jaz sem preplul nocojšnjo noč morje, da bi naznanil to gospodični Erni, a moja vest jo je tako presenetila, da se je onesvestila."

"Neumnost! Te babe imajo živce bolj pajčevini! Namesto opozoriti očeta, pa se valja tu po tleh! Brž vstopite, gospod Rakunja! Vi ste pošteni, tisočera vam hvala; vsi svetniki naj vas blagoslovijo za to, kar ste storili ubogemu pragnutcu!"
(Konec prihodnjic.)

V Tuneziji.

Listi priobčujejo poročila, glasom katerih se Francozom sovražno gibanje v Tuneziji razširja, dokaz, da se tam sveta vojska širi. Tuneške in tripolitanske čete so pred mesecem napadle Omsak, ki ga je po enotedenskem boju neki francoski mejni bataljon osvojil.

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecm naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanec žalostno vest, da je dne 12. januarja pri delu doletela smrt v premogokopu v rovu št. 23. na Thomas, V. Va. mojega nepozabljivega soproga

LEOPOLDA KRAŠOVICA.

Pokojni je bil rojen v Novi Vasi pri Rakeku in je bil član dveh društev in sicer društva "Slovenski Gozdar" št. 217 S. N. P. J. in društva "Svetega Janeza" št. 106 J. S. K. J. Moja najiskrejša zahvala omenjenima društvoma, ki sta mu priredila lep pogreb, kakor tudi vsem prijateljem in znanec, ki so ga spremili k večnemu počitku.

Ostane naj vsem v dobrem spominu. Tebi dragi mož in oče, pa bodi lahka tvoja zemlja.

Jera Krašovic, žena.
Franc in Alojz, sinova.

(12)

Tobak, ki
vam bo od
vseh najljubši!PRINCE ALBERT
the national joy smoke

ima okus, ki se popolnoma razlikuje od vseh tobakov, ki ste jih kdaj kadili. Patentirani način, po katerem je pripravljen, določi to — tudi ne grize v jezik. Rajše boste imeli tobak Prince Albert, ker je tako dober in zadovoljiv; zato, ker ga morete kaditi dosti, ne da bi vas grizlo v jezik ali pa izmučilo vaš okus! Kupite si takoj tobaka Prince Albert ter se sami prepričajte, da je vse to resnica, ker moške po celi Ameriki in po vsem svetu mu dajejo prednost pred vsakim drugim tobakom. In če se zdi drugim tako dober, se bo brez dvoma zdel tudi vam.

Tobak Prince Albert morete zviti v cigareto, ali pa ga kaditi v pipi.

R. J. REYNOLDS TOBACCO COMPANY, Winston-Salem, N. C.

Velika naštevanka.

V neki družbi so se pri kozarec vina začeli pogovarjati, koliko je sedemnajstkrat sedemnajst. Neki gospod z očali se je takoj spravil nad zgodovino računstva in je začel s tem, kako je Adam štel drevesa v rajju ter končal s tem, kako se bodo šteli glasovi pri državnozborski volitvi ter kozli in ovce pri poslednji sodbi. Celotno omizje se je čudilo njegovi neumnosti.

Neki gospod je rekel: "Če prečunimo, koliko je sedemnajstkrat sedemnajst, dobili bomo rezultat, ki je tako oddaljen od števila svetlih zvezd, kakor je oddaljena deklica, ki toži v temni noči pri studenec na jugu, od ledenih gora na severu."

Tudi temu velenčenemu izvajanju se je vse vprek divilo. Zopet drugi je trdil, da spada ta problem v vrsto zamenjanih problemov, ker se obe številki 17 lahko zamenjata.

Da je tudi ta modrijan žel žla vahnno priznavanje za svojo modrost, ni treba posebej poudarjati.

Nekdo pa, ki se je menda štel za najbolj učenega, je dejal: "Mi smo ja svobodni ljudje, katerim ni treba niti računati, niti kupčevati. Sedemnajstkrat sedemnajst je problem od večeraj. Jaz ne vzamem sploh nikakega stališča nasproti temu problemu, ki sploh ni problem. Vsako število je le predsodek. Šele tam, kjer se neha število, se prične tragedija."

Burno ploskanje je sledilo izvajanju tega govornika, ki je kot pristni svobodnjak postal junak tega dneva.

Ne bomo se tedaj čudili, če je neki gospod, ki je dosedaj mirno poslušal, a potem vstal in rekel: "Sedemnajstkrat sedemnajst je dvostodetinsosedeset", žel po teh imenitnih razpravah le par pomilovalnih pogledov, kar ga je zelo razburilo, ker takrat še ni vedel, da so oni gospodje hoteli s svojim modrovanjem prikriti, da ne znajo velike naštevanka.

Pet Amerikancev v francoski tuji legiji ubitih.

Pariz, Francija, 16. januarja. — Uradno naznanilo pravi, da je izgubilo pri zadnjih bojih pet ameriških državljanov, ki so bili člani tuje legije, svoja življenja.

Imam v zalogi

MOHORJEVE KNJIGE
za leto 1918.

En iztis (6 knjig) stane po pošti \$1.50. Sprejemam tudi udnino za prihodnje leto, ki znaša za Ameriko kakor vedno 1 dolar. Kdor naroči knjige ali pa vplača udnino za prihodnje leto, dobi proti doplačilu 30 centov TRI-DESET KVADRATNIH ČEV-LJEV VELIK ZEMLEVID vojskovalnih se držav, s katerim se zmore pokriti celo steno.

ALOIS SKULJ.

P. O. Box 1402, New York, N. Y.

(5-1-23-2 v 2 d)

Na vsakem knjigovodnem odgovoru...

Kupite Prince Albert pasov v redkih vtičih po 5c; rdeči paketi po 10c; ali pa v posodah po 25c ali pol funta, ki imajo na vrhu vialice z nobel.

Na vsaki strani te ročice kiviše bo: "Process patented July 30th, 1887." ki je dosegel, da trije kade pipe, kajer je poprej le eden!

POTREBUJE SE

delavce in mašiniste. Dobra plača stalna služba brez štrajka ali kakega oviranja pri delu. Ne zahteva se pristojbino. Vprašajte: Room (soba) 8 Barge Office, South Ferry, New York, N. Y. (6-19-1)

ŽENITNA PONUDBA.

Vdovec, srednje starosti z otroci v dobrem gnutnem položaju želi poročiti Slovenko posteneega značaja. Ako kateri veseli, naj se obrne na John Zalar.

R. F. D. No. 1, Box 433 (1x) Long Beach, California.

Rad bi izvedel za naslov svojega očeta JAKOBA VIDIC, podmače Jakobčev iz Police pri Višnji gori. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi javi, ali naj se sam oglasi svojemu sinu. — Frank Vidic, Box 154, Aliquippa, Pa. (18-20-1)

EDINI SLOVENSKI SALOON v Duluth, Minn.

Bojakom Slovencem naznanjam, da se nahaja moj SALOON pol bloka od Union postaje na desni strani W. Michigan St. šte. 413. Za obilen poset se priporočam JOS SCHARABON

NAZNANILO.

Bojakom v Lorain, Ohio, in o kolici naznanjamo, da jih bo ob iskal naš zastopnik

JOHN KUMER,

ki je pooblaščen pobirati narod nimo za list Glas Naroda. S upoštovanjem Upravištvo Glas Naroda

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Slovensko-Amerikanski
KOLEDAR

ZA LETO 1916

Cena mu je 35c.

Dobi se pri: SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 Cortlandt St., New York.

U zalogi ga imajo tudi nekateri naši zastopniki: Frank Sakser podružnica 6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Charles Karlinger, 3942 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Fr. Leskovic, Box 44, — Franklin, Kans.

Ivan Pajk, 465 Chestnut St., Conemaugh, Pa.

L. Balant, 112 Sterling Ave., Barberton, Ohio.

M. Ogrin, 12 - 10th St., N. Chicago, Ill.

H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave., Sheboygan, Wis.

Alois Rudman, 737 Holmes Ave., Indianapolis, Ind.

M. Klarich, 832 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

M. Perušek, Ely, Minn. in več drugih naših zastopnikov po drugih naselbinah.

Fr. Chernie, 9534 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Rok Firm, Frontenac, Kansas.

Jakob Petrič, Chisholm, Minn.

Frank Gabrenja, Johnstown, Penna.

Louis Vesel, Gilbert, — Minn.

Mat. Kamp, La Salle, Ill.

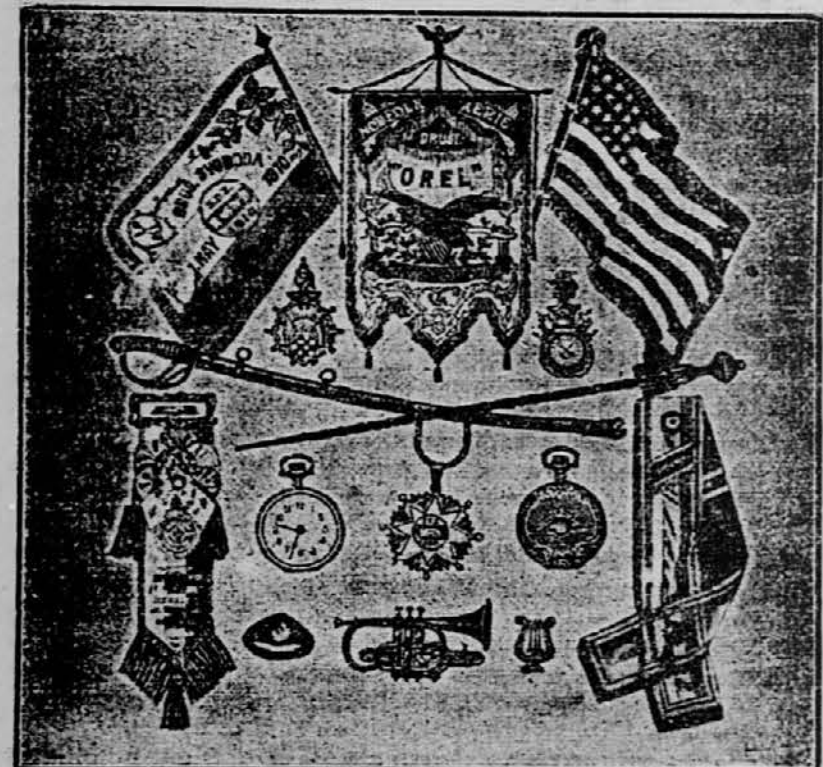
Frank Skok, 438 - 52 Ave, West Allis, Wis.

HARMONIKE

bodil kakršnekoli vrste izdelujem i. popravilam po najnižjih cenah, a do lo tpečno in sameljivo. V poprav. sameljivo vsakdo pošlje, ker sem nad 18 let tukaj v tem poslu in se v svojem lastnem domu. V poprav. vsamem kranjske kakor vse dru harmonike ter računam po delu k. koršno kdo shteva brez varilja vprašaj

JOHN WENZEL.

1917 East 62nd St. Cleveland, Ohio.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, sastavo, regalja, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, priveske, prelane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene za cene vprašate. Uprisanje vas stane le 2c pa či bodete prihranili dolarje

Cenike, v več vrst pošiljam brezplačno. Pišite ponj

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa Box 328

Zadnja novost.

Vsakevrste žganje, brinjevec, slivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez kuhanja s mojimi izvlečki. Pošiljam 6 steklenic za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en celi kvart bolj zdrave, čistejše, boljše in več kot polovico cenejše pijače, kot jo pa sedaj kupujete pri salonerjih

F. P. Barton piše: "Naznanim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago kakor ste vi pisali. Pošljite še itd. Takih in enakih pisem, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvale vredno. Pišite na:

Z. JAKSHE

Box 366 North Diamond Station, PITTSBURGH, PA

50,000 KNJIZIC

Ako trpite na katerikoli moški bolezni, pišite po našo brezplačno knjižico. V tej knjižici lahko čitate, kako se moške, ki trpijo na bolezni kot je zastrupljeni kri, morfoliti stare rane, kožne bolezni, rane zastarele in nalezljive moške bolezni, naduha, neprebravnost, zapeka ali konstipacija, katar, zlata žila, revmatizem, okorela jetra in želodčne ter mehurne bolezni, uspešno zdravijo privatno doma in z majhnimi stroški.

Trpite li na bolečinah v križu in v zgibih, na glavobolu, izgubi teka, kislini v želodcu, povračanju hrane, bljuvanju, žolčnem riganju, nečistem jeziku, smrdljivi sapi, slabem spanju in slabih sanjah, utrujenosti in naglem razburjanju, nervoznosti, razdraženosti in globoki občutljivosti pri najmanjši dražljaji, volje, gramežljivosti in plosnosti v družbi, bojazni in na prepadenosti? Ti simptomi pomenijo, da ste pri slabem zdravju in da potrebujete zdravniške pomoči in nasveta. Naša knjižica, katere se lahko imenuje knjižica za zdravje, vsebuje dobre podatke in nasvete za bolne ljudi. Zaloga znanosti je in lahko vam pri zdravju, moči in kreposti.

Pošljite kupon za brezplačno knjižico.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 8. 902, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill., U. S. A.

Gospodje: — Pošljite mi takoj svojo brezplačno knjižico.

EMILE GABORIAU:

TATVINA

20

(Nadaljevanje).

12.

Valentina je vedela, da je bil šel Gaston v Tarascon in da mora priti ob enajstih preko mosta, zato mu je pa šla nekoliko nasproti. — Čakala je in čakala, pa ga ni hotelo biti. — Malo pred eno uro, je zapazila na Gastonovem oknu luč.

— Moj Bog — je vzkliknila. — Rono hoče preplavati. Nekaj strahu, nekaj nepojmljivega se je moralo pripetiti. — Ko je prišla na breg, je padla na tla. — Malo je manjkalo, da ni izgu bila zavesti. — Začela je strmeti v silno valovje, misleč, da bo slišala kak kliče za pomoč.

Gaston je dobro vedel, kaj je napravil, ko je skočil v reko. — Dobro je poznal vodo in je vedel, da se ga bo prej usmilila kakor bi se ga usmilili ljudje. — Najprej ga je bil vrtnec pognal k tlu, potem ga je pa vrglo zopet na površje. — Ko je priplaval na sredo reke, mu je začelo zmanjkovati moči. — Bil je silno močan, toda reka je bila še močnejša. Roke so delale same od sebe. V glavi je imel samo eno misel, ki ga je bodrila: Na breg moram priti. — Z Valentino moram govoriti!

Sam ni vedel, kako se mu je posrečilo priti na cilj. Valentina je ležala nezavestna na tleh. — S težavo se je privlekel do nje in jo poljubil na usta.

Odprla je oči in rekla s komaj slišnim glasom: — Gaston, ali si ti? — Torej te je vendar Bog pripeljal k meni? Oh, kaj je to! — Začela je strmeti k sebi. — Ne, Valentina, Bog nima usmiljenja z menoj. — Kaj se je zgodilo? — Povej mi, prosim te! — Zakaj si tvegala življenje?

— Izdana sva, Valentina. — Ljudje vedo, da se ljubiva. — So vrtačo, ki vlada med vašo in našo družino ne dovoljuje, da bi bila srečna.

— O, moj Bog, izdana sva, izdana! — Kdo naju je izdal? — Človeku, ki je sramotil tvoje ime, sem porinil nož v prsa. Valentina ni vedela, kaj bi počela. — Bežati moram. — Bežati takoj. — Če ne, me bodo izsledili. — Kam nameravaš bežati? — Ne vem, kam. — Daleč, daleč. — Tja, ker me ne poznajo ljudje.

Valentina je pričela ihteti in ni mogla izpregovoriti niti besede. — Dokaz, da te neizmerno ljubim je to, ker sem prišel v tej uri k tebi. V najinih srehi sva eno, eno sva pred Bogom. — Ti si moja žena. — Neizmerno te ljubim. — Povej mi, ali boš dopustila, da bom šel sam?

— Gaston, rotim te pri živem Bogu. — Oh, saj sem vedel, saj sem vedel. — Torej nočeš bežati z menoj? — Torej me ne ljubiš? — Kar zahtevaš, Gaston, ne morem storiti. — Ne moreš? — Je zajecal. — Ah, Gaston, saj vendar veš, kaj si mi. Kar pa zahtevaš, ne morem storiti.

— Ne moreš storiti? — Saj vendar veš, da bodo kazali za teboj. — Naj kažejo. — Kaj me briga. — Ali sem se mogoče v kaki stvari poslabšala?

— Kaj pa če izve tvoja mati? — Ravno zaradi matere moram ostati. — Ona ni bogata in sama je. — Moja dolžnost je ostati pri njej. — Vprašaj, če bi izvedela? — Kar se je zgodilo, sem zasluzila in molčati moram. — Ljubica, nikar ne govori tako. — Zblaznel bom. — Zaradi mene ti bodo očitali. — Ali se bojiš teh očitkov?

— Ne samo to, še kaj drugega bom morala prestati. — Kaj? — Povej. — Kaj se je zgodilo? — Gaston, mislim, ne, ne, strašno je. — Ah, kaj boš. — To so prazni izgovori. — Se nisem izgubil upanja.

— Moj oče se je omečal, mogoče se bo tudi tvoja mati. Očetu bom pisal, da naj te zasnuje pri tvoji materi. — Ne, ne stori tega. — To bi bilo zanj preveliko ponižanje. — Zakaj? — Meni se zdi, da sovraštvo ni tako veliko.

— Mogoče, toda to ni vse skupaj nič. — Mati hoče, da bi bila jaz sredstvo, po katerem bi se povzpela do velikega bogastva. — In taki materi se hočeš žrtvovati?

— Moram se! — To je moja dolžnost. — Četrta božja zapoved mi zapoveduje.

— Valentina, Valentina, nikdar me nisi ljubila. — Prepričan sem, da me nisi v tej uri, v uri ločitve ne ljubiš. — Jaz te ljubim drugače. Brez tebe nima življenje zame nobenega pomena. — Poglej, pred par minutami sem ušel smrti. — Sedaj, ko vem, da me ne ljubiš, bom šel v smrt. — Slajša mi je smrt kot pa življenje brez tebe.

Vstal je in začel korakati proti reki. Valentina je skočila za njim in ga strastno objela. — In to imenuješ ljubezen? — je vzkliknila. — Še to bolečino mi hočeš priznati?

— Kaj mi preostaja drugega? — Gaston, zaupaj v Boga. — V njegove roke izroči svojo usodo. V njegovih rokah je naša bodočnost.

— Bodočnost, praviš? — Ali misliš, da imava midva pravzaprav kako bodočnost? — Da? — O, če je tako, te bom ubogal in bom živ. Da, živeli bom, boril se bom in zmagal. Tebe moram dobiti, tudi če se peko in nebo zarotita proti meni. — Praviš, da bi imela tvoja mati rada veliko premoženje? — Dobro, počakaj še tri leta. — Po preteku treh let se vrnem kot bogat mož. — Predno pa grem, ti moram nekaj izročiti.

Po teh besedah je potegnil iz zlate mošnje materin nakit in ga ji izročil rekoč: — To je nakit moje pokojne matere. — Vzemi ga in čuvaj, dokler se ne vrnem. — Če ne pridem v treh letih, vedi, da sem mrtev. V tem slučaju ohrani nakit zase v spomin na onega, ki te je ljubil do zadnjega diha.

Valentina je vzela solzljive oči nakit. — In sedaj te prosim še nekaj. — Vsi bodo mislili, da sem vtnil v Rono. — To je dobro, to bo moja edina rešitev. — Očetu pa ne morem napraviti take žalosti. — Pojdi jutraj k njemu in mu povej, sem rešen. — Ali boš?

— Prisegam ti, da bom. — Hvala, najdražja! — Z Bogom! — Gaston se je sklonil k njej in jo poljubil.

Kam nameravaš? — V Maršej. — Tam imam dobrega prijatelja, pri katerem bom, da se bo cela zadeva nekoliko pozabila.

— Kako boš prišel v Maršej? — Saj vendar veš, da te bodo videli, idi z menoj k brodarju Menoulu, samo on te lahko reši. — Ne, nekaj minut sta bila že pri brodarjevi koči.

— Menoulu — je rekla Valentina staremu brodarju — govorila se nečoj oditi od tukaj in priti prejkomogoče do morja, da bi se peljala s svojim čolnom do izliva Rone?

— Kmal s glavo. —

— Ne, voda je narasla, noč je, da človek ne vidi niti prsta pred nosom. — Ljubi oče Menoul, silno veliko uslugo mi mi napravili. — Van, gospodična? — No, če je tako, bom pa poskusil. — Ko je pogledal Gastona natančneje, je opazil, da je ves premočen in brez pokrivala. — Gospod, če hočete, vam bom dal obleko svojega sina, ki je tudi brodar. — Gotovo vam bo dobro pristojala. — Gaston je bil s tem seveda zelo zadovoljen. — Ko se je preoblekel so šli vsi trije na breg. — Ko je starec pripravljal čoln, sta se ljubimec še enkrat — zadnjič poljubila. — Zdravstvuj, Gaston, Zdravstvuj! — Bodi zdrava, Valentina! — Nasvidenje v treh letih! — Starec je sunil s krepko roko čoln v valove in tri dni kasneje se je Gaston nahajal na ameriški jadrnici "Tom Jones", ki je naslednji dan odplula proti Valparaiso. (Nadaljuje se).

Iščem svojega prijatelja ANDREJA JAGICA. Lansko spomlad je delal v Gibson, N. Mex., in od tam se premestil ne vem kam. Prosim cenjene rojake širom Amerike, če kdo ve za njegovo naslov, da mi javi, za kar mu bom zelo hvaležen, ali če sam čita ta oglas, naj se mi javi. — Tony Japus, Box 166, Monongah, W. Va. (18-20-1)

NAZNANILO.
Cenjenim rojakom v Minnesoti naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik
LOUIS M. PERUŠEK,
ki je pooblaščen pobirati naročnino in ga rojakom toplo priporočamo.
S spoštovanjem
Upravišтво Glas Naroda.

GLAS NARODA skozi štiri mesece dnevno, izvenredno tedaj in po starini pramnikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobiš tedensko 86 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila s bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 12.000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovno unijo.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODAVSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA.

POŠREKOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I T. D.VSA NAROČILA POŠILJATE NA:
SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Kaj pravijo pisatelji, pisatelj in državni očitki v knjigi "Doli z orožjem"?

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjige sem s velikim uživanjem prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga je odlična za Slovence in obsega najbolj lepih misli. —

Friderik pl. Schopenhauer: Odkar je umrla madams Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Schopenhauer. —

Prof. dr. A. Debel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko Slovec prebrata to knjigo, mora nujno pomisliti, da se bližajo Slovstvu boljše časi. Kratkotrajno: malo dobra knjiga. —

Dr. Lj. Jakobič: To knjigo bi Slovec najraje prebral, v dno srca se je preostalo, ko sem jo prebral. —

Stajarski pisatelj Peter Kosorog piše: Sedel sem v ušesnem sedalu pri Krieglach in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva nepremisloma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. —

Ke sem jo prebral, sem mislel, da bi se prestavilo knjigo v vsi kulturni jeziki, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bo jo tudi v Italiji ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne smelo ustanoviti družba, ki bi razširjala to knjigo? —

Maršelj Martj: Na 22 najbolj občutljivih knjižar, kar sem jih našel, sem jih našel. —

G. Neumann Neuberger: To je najboljša knjiga, kar se jih našlo, ki se bori za svetovni mir. —

Mama Land (na shodu, katerega je imel leta 1898 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vamkoma je bom povedal. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi bi šla iz tiskarne in vili vse narode. —

Pravoslavni ministar Dumačevski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v poslanski zbornici na predstavitelj naša vojna. Knjiga ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berna pl. Suttnerjeva. Prosim vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nihče vni navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo. —

GLAS NARODA JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V SLOVENSKIH DEŽAVAH. — NAROČITE SE NA NJI!

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠEC,
ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.
Upravišтво "Glas Naroda"

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" na državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravnalo.

Brezplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvetnikov, trgovcev s zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kazipotov in posetnikov gostiln.

Daje se informacije v naravnih zvežjih zadevah: kako: postati državljani, kjer se oglašati za državljanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DEŽAVNI DELAVSKI DEPARTMENT
(State Department of Labor)
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 26 East 29th St., odprt vsaki dan od 9. ure jutraj do 5. popoldne in v aredo zvečer od 8. do 10. ure.

POŠREK ROJAKI

Najbolj uspešno sredstvo za iskanje in odkritje vseh Slovencev, ki so se selili v Ameriko, je knjiga "Doli z orožjem". Ta knjiga je odlična za Slovence in obsega najbolj lepih misli. —

JAKOB WAHČIČ, Cleveland, O.

1002 N. 54th St., Cleveland, O.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij
skih posestev vseh velesil.

Obelega 11 raznih zemljevidov
na 20tih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 13 1/2 palca velika
Cena samo 25 centov

Manjši vojni atlas

obelega devet raznih zemljevidov
na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.
Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravn otako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakmah in natančen naslov in mi vam takoj odpeljemo zaželjeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obratite se naupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je \$1.50 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljke tudi sedit, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$14.00 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.